

ODSTRASZAĆ (17) *vb impf*

o oraz drugie a jasne. ◇ *W in f* -strã- (1) *Phil*, -stra- (1) *ModrzBaz*. ◇ *W pozostałych formach*: -strã- (9), -stra- (4); -strã- *MurzHist* (2), *KuczbKat* (2), *ModrzBaz* (2), *SkarŻyw*; -stra- *CzechRozm*; -strã- : -stra- *Mącz* (1:2) *WujNT* (1:1).

inf odstraszać (2). ◇ *praes 1 sg* odstrászãm (4). ◇ *3 sg* odstrászã (4). ◇ *3 pl* odstrászają (1). ◇ *praet 3 sg m* odstrászał (2). ◇ *imp 3 sg* niech, niechãj odstrászã (2). ◇ *con 3 sg f* by odstrászała (1). ◇ *3 pl m pers* by odstrászali (1).

Sł stp brak, *Cn notuje*, *Linde bez cytatu s.v. odstraszyć*.

Powodować, żeby ktoś czegoś nie zrobił, zrezygnował, poniechał, wzbudzając strach, niechęć itp; deterrere Mącz, Modrz, Cn; absterrere Mącz, Calep, Cn; proterre Calep, Cn; avertere Mącz [w tym: przy podmiocie osobowym (9), przy podmiocie nieosobowym (3); kogo (10), co czyje (2)] (17) : MurzHist G3v; A spe adipiscendi avertunt, Odłtrafzãją nas nie tułzãc nam doftãc. Mącz 407c, 451c, d; ModrzBaz 1; Calep 9b.

odstraszać od czego (10): Wiele ich iest ktorych karãnie nieodłtrafza/ ãni od złodzieyftwã/ ãni od męzoboyftwã [!] *ModrzBaz* 5v, 79; *SkarŻyw* 516; *Phil* P4; *WujNT Hebr* 12 *arg. Cf odstraszać od czego czym*.

odstraszać od czego czym (5): [*Pan Bóg*] Od złości telz/ wielé ié [*ludzi*] kroć dziwy i cudami odłtrafzã *MurzHist* R; Przeto od tey nikczemney piefzczoty niech ie [*ojców*] Pleban odłtrafza onym Heli Kãplãna wielkiego przykãdem/ ktory cięzkie karãnie podiãł iž dzieciom wiele dopułzczãł. *KuczbKat* 310, 370; *CzechRozm* 95; Tu Ian ś. íwym przykãdem vczy kãznodzieie/ áby ludzie odłtrafzãli od złego/ boiãznią piekãłã y fãdu Bożego *WujNT* 12.

W połączeniu szeregowym (1): [*Bonifacyjusz*] zmłodu prołł fię pilnie v oycã do kãłztoru. Czëgo gdy mu oćiec bronil/ y od tego odradzãł y odłtrafzãł chuc dzieciëcia onego: do tego co Bog byl wsiãł w ferce iego/ mysl w nim niegãłã *SkarŻyw* 516.

W charakterystycznych połączeniach: karanie odstrasza, pleban, wielkość; odstraszać od bałwochwalstwa, od grzeszenia, od męzobojstwa, od nieposłuszeństwa, od pieszczoty, od[czyjego] towarzystwa, od ziemie, od zloczynstw, od złodziejstwa, od złości; odstraszać (ubogie) ludzie (2); odstraszać [czyjã] chuc, śmiałość; odstraszać bojaźnią piekãłã, cudami, dziwy, ogniem, słowy.

Szeregi: »odwodzić i odstraszać« (1): A nie modlãc sie z fercã ludzie obłudni: od ktorych towarzyftwã y zwyczãin [!]/ Pan nas odwodzi y odłtrafza tymi słowy *KuczbKat* 370.

»powściãgãc a odstraszać« (1): Ale kãzdego karãnia przyczynã ma być onã/ áby złych ludzi śmiałość/ á łzkodzenia możność powściãgãłã/ á od grzelzenia odłtrafzãłã [*reprimant et ... deterreant*]. *ModrzBaz* 19.

a. *Wystraszać, wypłszãc z jakiegoś miejsca (1)* : *Proterreo* – *Odłtrafzam. Calep* [866]a.

Synonimy: odciãgãc, odludzac, odwodzić.

Formacje współrdzenne cf STRASZYĆ.

Cf ODSTRASZANY